

ТАРИХ ВА ТАҚДИРЛАР

ҚУРОЛЛИ кучларнинг 70 йиллиги арбасида мен истефодаги генерал-майор Иван Григорьевич Зуб билан учрашдим. У ҳақда бундан ўн йилча бурун, унинг вице-адмирал ӯзли тўғрисиде очерк тайёрлаётганда биринчи мэртэ эшитганди. Виталий Иванович ўша пайтда Ҳарбий-Денгиз Флоти сув усти кемаларнинг энг яхши қўшилмаларидан бирига командирлик киларди. Ота-онлари ҳақида хина киларкан, В. И. Зуб отаси Берияни қамоққа олишда катнашганлиги тўғрисида гап орасида қистириб кетди. Лекин тафсилотларга ётмади. Чамаси, бундай тафсилотларга эга бўлмаган деди. Иван Григорьевич ўшандаги ўзига хос зағифаси тўғрисида Н. А. Булганининг огоҳлантиришига амал қилиб, сукун сакълеб келган ва узоқ йилларгача ётато ўғилларига ҳам гапириб бермаган. 1953 йил декабрда, Берияни ўши тамом бўлгандан сўнг, ўша вақтда мудофа министри булган Н. А. Булганин қамоққа олишда катнашганлари ўшандаги ўзига деди:

— Нимикан билган бўлсанглар, нимави кўрган бўлсанглар ҳаммасини ўнтунглар. Ҳеч қачон, ўч вақтда бу ҳақда гап сўнгларни ўшандаги ўзига деди:

— Иван Григорьевич

иҳозати

